

נוסח האמנה שלהלן נלקח מתוך קובץ אמנות למניעת כפל מס, של הוצאת רונן ומתפרסם כאן באדיבותה.

אמנה בין מדינת ישראל ובין ממלכת נורבגיה בדבר מניעת מיס כפל ומניעת התחמקות ממס על הכנסה והון¹

פרק ראשון: תחום האמנה

סעיף 1: תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או תושבי שתי המדינות.

סעיף 2: המסים הנדונים

1. אמנה זו תחול על מס הכנסה ועל מס הון המוטלים מטעם אחת המדינות המתקשרות, או יחידת-משנה מדינית שלה, או אחת מרשויותיה המקומיות, ללא התחשבות בדרכי גבייתם של המסים.

2. יראו כמס הכנסה וכמס הון, כל המסים המוטלים על סך-הכל של ההכנסה או של ההון, או על חלקים מהם, לרבות מס על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, ומס רווחי הון.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול האמנה הם בייחוד:

(א) בישראל:

- (1) מס הכנסה;
- (2) מס רווחי חברות;
- (3) מסי רכוש חקלאיים ועירוניים;
- (4) מס על רווחים ממכירת קרקעות לפי חוק מס שבח מקרקעין; (להלן - מס ישראלי).

(ב) בנורבגיה:

- (1) מס המדינה על הכנסה;
- (2) היטלי המדינה להשוואת מסים;
- (3) מס המדינה לעזרת ארצות מתפתחות;
- (4) היטלי המדינה על משכורות אמנים זרים;
- (5) מס המדינה על הון;

1 פורסמה בכ"א 649, כרך 17, עמ' 149. בתוקף מיום 1.4.65.

- (6) מס עירוני על הכנסה;
- (7) מס עירוני על הון;
- (8) מס מלחים;
- (להלן - מס נורבגי).

4. האמנה תחול גם על כל מסים זהים או דומים בעיקרם שיוטלו לאחר מכן בנוסף על המסים הקיימים או במקומם. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו בסוף כל שנה על כל שינוי מהותי שחל בדיני המסים שלהן.

פרק שני: הגדרות

סעיף 3: הגדרות כלליות

1. באמנה זו יהיו לביטויים הבאים המשמעויות שבצידם, אם אין משמעות אחרת משתמעת מן ההקשר:
  - (א) "ישראל" - מדינת ישראל;
  - (ב) "נורבגיה" - ממלכת נורבגיה, לרבות קרקעית הים והתת-קרקע שלה באזורים התת-מימיים הסמוכים לחופה של ממלכת נורבגיה והכפופים לריבונותה של נורבגיה לענין פעולות הקשורות בניצולם ובבדיקתם של מרבצי-טבע; אין הביטוי כולל את סוואלבארד (שפיצברגן), יאן מאיין ושטחי התלות הנורבגיים שמחוץ לאירופה;
  - (ג) "אדם" - יחידים, חברות, וכל הגופים, אשר לפי דיני המסים הנמצאים בתוקף באחת המדינות המתקשרות, נחשבים ליחידות החייבות במס;
  - (ד) "חברה" - כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לענין מס;
  - (ה) "מפעל של מדינה מתקשרת", "מפעל של המדינה המתקשרת האחרת" - מפעל המנוהל ע"י תושב של אחת מהן, לפי הענין;
- "רשויות מוסמכות" - לגבי ישראל, שר האוצר או נציגו המוסמך, לגבי נורבגיה, שר האוצר והמכס או נציגו המוסמך.

2. בשימוש בהוראות אמנה זו ע"י אחת המדינות המתקשרות תהא לכל מונח שלא הוגדר אחרת המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה הדנים במיסים שהם נושא אמנה זו, אם אין משמעות אחרת משתמעת מן ההקשר.

סעיף 4: מקום המושב לצרכים פיסקליים

1. לענין אמנה זו, "תושב מדינה מתקשרת" - כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה הוא חב במס מכוח מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו, או כל מבחן אחר כיוצא באלה.

2. מקום שמכוח הוראות סעיף קטן (1) נמצא שיחיד הוא תושב שתי המדינות המתקשרות יוכרע הענין לפי כללים אלה:
- (א) רואים אותו כתושב אותה מדינה מתקשרת שבה עומד לרשותו בית-קבע. היה עומד לרשותו בית-קבע בשתי המדינות המתקשרות, רואים אותו כתושב הארץ שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר ("מרכז האינטרסים החיוניים");
- (ב) אם אי-אפשר לקבוע את המדינה המתקשרת שבה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין לרשותו בית-קבע אף באחת משתי המדינות המתקשרות, רואים אותו כתושב המדינה המתקשרת שבה הוא נוהג לגור;
- (ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות המתקשרות, או אם אינו נוהג לגור אף באחת מהן, רואים אותו כתושב המדינה המתקשרת שהוא אזרח שלה;
- (ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות המתקשרות, או אם אינו אזרח אף של אחת מהן, יפתרו הרשויות המוסמכות את השאלה תוך הסכמה הדדית.
3. מקום שאדם, להוציא יחיד, הוא תושב שתי המדינות המתקשרות מכוח הוראות סעיף קטן (1) רואים אותו כתושב המדינה המתקשרת שבה נמצא מקום ניהול עסקיו בפועל.

סעיף 5: מוסד-קבע

1. לענין אמנה זו "מוסד-קבע" - מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המפעל כולם או בחלקם.
2. "מוסד-קבע" יכלול במיוחד:
- (א) מקום הנהלה;
- (ב) סניף;
- (ג) משרד;
- (ד) בית-חרושת;
- (ה) בית-מלאכה;
- (ו) מכרה, מחצבה או מקום אחר להפקת אוצרות טבע;
- (ז) אתר לבנין או פרויקט לבינוי או להרכבה הקיימים למעלה משנים-עשר חודשים.
3. "מוסד-קבע" לא יכלול:
- (א) שימוש במיתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או סחורה השייכים למפעל;
- (ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למפעל לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה בלבד;
- (ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למפעל רק לשם עיבודם ע"י מפעל אחר, ובלבד שהעיבוד נעשה לפי הסדרים או תנאים המקובלים או העשויים להיות מקובלים בין בני אדם בלתי תלויים;

- (ד) החזקת מקום עסקים קבוע רק לשם קניית טובין או סחורה, או לשם איסוף ידיעות בשביל המפעל;
- (ה) החזקת מקום עסקים קבוע רק לשם פרסומת, הספקת ידיעות, מחקר מדעי או פעילות דומה שטיבה הכנה או עזר למפעל.

4. אדם הפועל במדינה מתקשרת בשם מפעל של המדינה המתקשרת האחרת - ואינו סוכן בעל מעמד בלתי תלוי שעליו חל סעיף קטן (6) - רואים אותו כמוסד-קבע במדינה הנזכרת לראשונה, אם יש לו באותה ארץ סמכות לחתום חוזים בשם המפעל והוא נוהג להשתמש בסמכות זו, זולת אם פעולותיו מוגבלות לקניית טובין או סחורה בשביל המפעל.

5. תושב אחת המדינות המתקשרות יראו אותו - על אף סעיפים קטנים (1) עד (3) לסעיף זה - כמי שיש לו מוסד-קבע במדינה המתקשרת האחרת אם הוא מוכר במדינה האחרת טובין או סחורה אשר -

- (א) נעשה בהם עיבוד ממשי במדינה ההיא (בין שנקנו במדינה ההיא ובין שלא נקנו שם) או -
- (ב) נקנו במדינה ההיא ולא נעשה בהם עיבוד ממשי מחוץ למדינה ההיא.

6. מפעל של מדינה מתקשרת לא יראו אותו כאילו יש לו מוסד-קבע במדינה המתקשרת האחרת משום זה בלבד שהוא מנהל עסקים באותה מדינה אחרת באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן בעל מעמד בלתי-תלוי, והם פועלים במהלך עסקיהם הרגיל.

7. העובדה שחברה תושבת מדינה מתקשרת שולטת על חברה, או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת או מנהלת עסקים באותה מדינה (אם באמצעות מוסד-קבע ואם בדרך אחרת) לא יהא בה בלבד כדי לכונן לאחת מהן מעמד של מוסד-קבע של האחרת.

פרק שלישי: מסים על הכנסה

סעיף 6: הכנסה ממקרקעין

1. אפשר להטיל מס על הכנסה ממקרקעין במדינה המתקשרת שבה הם מצויים.
2. המונח "מקרקעין" יוגדר בהתאם לדיני המדינה המתקשרת שבה הם מצויים. מכל מקום יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדן במקרקעין, זכות השימוש בפירות המקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול מרבצי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים, או כתמורה בעד הזכות לנצלם; אניות, סירות וכלי טיס לא יראו כמקרקעין.
3. הוראות סעיף קטן (1) יחולו על הכנסה הנובעת משימוש ישיר, מהשכרה או משימוש בכל דרך אחרת של מקרקעין.
4. הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(3) יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מפעל, ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לביצוע שירותים מקצועיים.

סעיף 7: רווחי עסקים

1. רווחי מפעל של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, זולת אם המפעל מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם. אם המפעל מנהל עסקים כאמור, ניתן להטיל מס על רווחיו במדינה האחרת, אולם רק על אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד-קבע.
2. מקום שמפעל של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד-קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה זה מפעל נבדל ונפרד העוסק באותן פעולות או בפעולות דומות ובאותם התנאים או בתנאים דומים ומקיים יחסים של מפעל בלתי תלוי עם המפעל שהוא משמש לו מוסד-קבע.
3. בקביעת רווחי מוסד-קבע, יותר נכונות של יציאות שהוצאו לצרכי מוסד-הקבע, לרבות יציאות הנהלה ומינהל כללי, בין שהוצאו במדינה בה נמצא מוסד-הקבע, בין שהוצאו במקום אחר.
4. עד כמה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד-קבע על בסיס של מינון כלל רווחי המפעל לחלקיו השונים, האמור בסעיף קטן (2) לא ימנע אותה מדינה מתקשרת מלקבוע את הרווחים החייבים מס לפי שיטת המינון הנהוגה בה, אך יש לאמץ שיטת מינון שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות הנקבעים בסעיף זה.
5. שום רווחים לא ייחסו למוסד-קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד-קבע קנה סחורה או טובין בשביל המפעל.
6. לענין הסעיפים הקטנים הקודמים, ייחסו הרווחים למוסד-הקבע ייקבע בהתאם לשיטה אחת מדי שנה בשנה, מלבד אם נמצאת סיבה טובה שלא יהיה כך.
7. מקום שנכללים ברווחים פרטי הכנסה הנדונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 8: הובלה ימית ואוירית

1. רווחים מהפעלת כלי שיט או כלי טיס בתעבורה בין-לאומית יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שבו נמצא מקום הניהול בפועל של עסקי המפעל.
2. מקום שכלי שיט כאמור בסעיף קטן (1) מופעלים על ידי בעלים שאחריותם משותפת ומלאה ומהם אחד או יותר הם תושבי מדינה מתקשרת אחת, ואחד או יותר הם תושבי המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל מס במדינה שבה רשומים כלי השיט על רווחים הנובעים מפעילות כאמור.

3. הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(2) יחולו גם על רווחים הנובעים מהפעלה בים הפתוח של אניות דיג ואניות לציד כלבי-ים או לציד לווייתנים.

4. הוראות סעיף קטן (1) יחולו גם ביחס להשתתפויות בסיבולות מכל סוג שהוא מצד מפעלים ישראליים או נורבגיים העוסקים בהובלה אורית.

סעיף 9: מפעלים משולבים

מקום -

(א) שמפעל של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מפעל המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליו, או בהוננו, או

(ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתם של מפעל של המדינה המתקשרת האחת ושל מפעל של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליהם, או בהוננם,

ובאחד המקרים נקבעו או הוטלו תנאים ביחסייהם המסחריים או הכספיים של שני המפעלים, שלא כפי שהיו נקבעים בין מפעלים בלתי-תלויים, הרי כל הרווחים, שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המפעלים אלא שמפאת אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחיו של אותו מפעל ולהטיל עליהם מס בהתאם לכך.

סעיף 10: דיבידנדים

1. בכפוף להוראת סעיף קטן (2), דיבידנדים ששולמו על ידי חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב במדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליהם מס באותה מדינה אחרת.

2. על אף האמור אפשר להטיל מס על הדיבידנדים במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אך בכפוף להוראות פסקאות (א) ו-(ב).

(א) שיעור המס הנורבגי על הדיבידנדים המשתלמים לתושב ישראל לא יעלה על 15%; אולם, מקום שתושב ישראל הוא חברה השולטת במישרין או בעקיפין על לפחות 50% מכל מניות ההצבעה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, לא יהא שיעור המס הנורבגי עולה על 5%.

(ב) המס על דיבידנדים המשתלמים לתושב נורבגיה על ידי חברה ישראלית, לא יעלה על שיעור של 25% מאותו דיבידנד.

3. "דיבידנד", בסעיף זה - הכנסה ממניות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות-חוב, המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות בחברה אשר דינה, לפי חוקי המס של המדינה שבה מקום המושב של החברה המחלקת, כדין הכנסה ממניות.

4. הוראות סעיף זה לא יחולו אם מקבל הדיבידנדים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מחזיק מוסד-קבע במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים ובמוסד-קבע זה קשורה בצורה מעשית זכות ההחזקה שמכוחה משתלמים הדיבידנדים. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.

סעיף 11: ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליה מס במדינה האחרת.
2. אף על פי כן, אפשר להטיל מס על ריבית זו במדינה המתקשרת שבה מקורה, ובהתאם לחוקי אותה המדינה, אך שיעור המס המוטל לא יעלה על 25% מסכום הריבית. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יסדירו תוך הסכמה הדדית את אופן החלתה של הגבלה זו.
3. "ריבית", בסעיף זה - הכנסה מבטוחות ממשלתיות, שטרי-חוב או איגרות-חוב, בין שהם מובטחים במשכנתא ובין שאינם מובטחים כן, בין שהם נושאים זכות להשתתף ברווחים ובין שאינם נושאים זכות זו, מתביעות-חוב מכל סוג, וכן כל הכנסה אחרת שלפי דיני המסים של המדינה שבה נמצא מקור ההכנסה דינה כדין הכנסה מכספים שניתנו בהלוואה.
4. סעיפים קטנים (1) ו-(2) לא יחולו אם מקבל הריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מחזיק מוסד-קבע במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית ובמוסד-קבע זה קשורה בצורה מעשית תביעת החוב המשמשת מקור הריבית. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.
5. יראו ריבית כאילו נבעה במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא המדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן אם יש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב של מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד-קבע במדינה מתקשרת אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות שעליה משתלמת הריבית ומוסד-קבע זה נושא בנטל הריבית, יראו את הריבית כאילו היא נובעת מהמדינה המתקשרת שבה נמצא מוסד-הקבע.
6. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל או בין שניהם ובין אדם אחר עולה סכום הריבית ששולם, בשים לב אל תביעת-החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של הריבית חב מס בהתאם לדינה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 12: תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת, אך המדינה המתקשרת שבה נמצא מקור התמלוגים רשאית להטיל מס על התמלוגים בהתאם לדינה, ואולם שיעור המס המוטל לא יעלה על 10% מהתמלוגים. הרשויות המוסמכות של שתי המדינות יסדירו תוך הסכמה הדדית את אופן החלתה של הגבלה זו.
2. בסעיף זה, "תמלוגים" - תשלומים מסוג כלשהו המתקבלים כתמורה בעד השימוש או הזכות לשימוש בכל זכות-יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, לרבות סרטים סינמטוגרפיים וסרטים או וידאו-טייפ המיועדים לשימוש בטלוויזיה, כל פטנט, סימן מסחר,

מדגם, תכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש או הזכות לשימוש בציוד תעשייתי, מסחרי או מדעי, או בעד ידיעה הנוגעת לנסיון שנרכש בתעשייה, במסחר או במדע.

3. הוראות סעיף קטן (1) לא יחולו אם מקבל התמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מחזיק מוסד-קבע במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור התמלוגים, ובמוסד-קבע קשורים באורח מעשי הזכות או הרכוש המשמשים מקור התמלוגים. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.

4. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים המשתלם, בשים לב לשימוש, לזכות, או לידעות שבעדם הוא משתלם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים חב מס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 13: רווחי הון

1. רווחים מהעברת מקרקעין, כפי שהוגדרו בסעיף קטן (2) לסעיף 6, אפשר להטיל עליהם מס במדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין.

2. רווחים מהעברת מטלטלין המשמשים חלק מנכסי העסק של מוסד-קבע אשר יש למפעל של מדינה מתקשרת אחת במדינה המתקשרת האחרת, לרבות רווחים מהעברת מוסד-הקבע (לבדו או יחד עם כל המפעל), אפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת. ואולם רווחים מהעברת מטלטלין מהסוג הנזכר בסעיף קטן (3) לסעיף 22 אפשר להטיל עליהם מס אך ורק במדינה המתקשרת שבה מטלטלין כאמור חבים מס לפי הסעיף האמור.

3. רווחים מהעברת כל נכס זולת הנכסים הנזכרים בסעיפים קטנים (1) ו-(2), אפשר להטיל עליהם מס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב המעביר.

סעיף 14: שירותים אישיים

1. בכפוף להוראות סעיפים 15, 17, 18, 19 ו-20, הכנסה משירותים אישיים של תושב אחת המדינות המתקשרות, אפשר להטיל עליה מס באותה מדינה בלבד, אלא אם בוצעו השירותים האישיים במדינה המתקשרת האחרת.

"הכנסה משירותים אישיים" -

(א) משכורות, שכר עבודה ושכר דומה המתקבל תמורת עבודה.

(ב) הכנסה משירותים מקצועיים, לרבות במיוחד פעולות עצמאיות בשטחי הספרות, האמנות, החינוך וההוראה ופעולותיהם העצמאיות של רופאים, עורכי-דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

2. על אף הוראות סעיף קטן (1), הכנסה משירותים אישיים של תושב מדינה מתקשרת, שמקורה בשירותים שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליה מס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם מקבל ההכנסה נוכח במדינה האחרת במשך תקופה או תקופות שאינן עולות בסך הכל על 183 יום בשנת הכספים הנדונה ונתקיים אחד משני אלה:

(א) כאשר המדובר בשכר עבודה -

- (1) השכר משתלם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו;
- (2) תשלום השכר אינו מוטל על מוסד-קבע של המעביד במדינה האחרת;
- (3) השכר אינו עולה על 35,000 (שלושים וחמשה אלף) קרונים או שוויים בלירות ישראליות.

(ב) כאשר המדובר בהכנסה הנובעת משירותים אישיים עצמאיים - אם סכום הכנסה זה אינו עולה על 35,000 (שלושים וחמשה אלף) קרונים, או שוויים בלירות ישראליות.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, שכר המתקבל תמורת עבודה באניה או בכלי שיט בתעבורה בין-לאומית - אפשר להטיל עליו מס במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול בפועל של עסקי המפעל.

אם העבודה נעשית באניה המופעלת על ידי בעלים שאחריותם משותפת ומלאה, אפשר להטיל במדינה שבה רשומה האניה מס על שירותים כאמור. דין זה יחול גם על שכר הנובע לתושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה שעשה באניית דיג או באניה לציד כלבי-ים או לציד לווייתנים, אף אם משלמים לו את שכרו בצורת חלק מרווחי הדיג, ציד כלבי-הים או ציד הלווייתנים.

סעיף 15: שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים, לרבות שכר המשתלם לחברי ועדים של בעלי מניות, שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים או כחבר ועד בעלי המניות של חברה תושבת המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל מס עליהם במדינה האחרת.

סעיף 16: אמנים וספורטאים

על אף הוראות סעיף 14, הכנסה שהפיקו בדרנים ציבוריים, כגון אמני תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, מוסיקאים וספורטאים, מפעולותיהם האישיות בתור שכאלה, אפשר להטיל עליה מס במדינה המתקשרת שבה בוצעו פעילויות אלו.

סעיף 17: קיצבאות ואנונות

1. בכפוף להוראות סעיף קטן (1) לסעיף 18, קיצבאות וגמול דומה המשתלמים לתושב מדינה מתקשרת, ניתן להטיל עליהם מס באותה מדינה בלבד. אותו כלל יחול לגבי אנונות שמקורן במדינה מתקשרת והן משתלמות לתושב המדינה המתקשרת האחרת.

2. בסעיף זה -

(א) "קיצבה" - תשלומים תקופתיים בתמורה לשירותים שבעבר;

(ב) "אנונה" - סכום נקוב המשתלם באופן תקופתי בזמנים קבועים, במשך ימי החיים או במשך תקופת זמן קבועה או שאפשר לקבעה, בהתאם להתחייבות לבצע את התשלומים כנגד תמורה הולמת ומלאה בכסף או בשווה-כסף.

סעיף 18: תפקידים ממשלתיים

1. שכר, לרבות קיצבאות, ששולם על ידי מדינה מתקשרת או מתוך קרן שהוקמה על ידי מדינה מתקשרת, או על ידי יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, לאדם טבעי, אשר אינו אזרח המדינה המתקשרת האחרת, בעד שירותים שנעשו למדינה הנזכרת ראשונה, או ליחידת משנה או רשות מקומית שלה, תוך ביצוע תפקידים בעלי אופי ממשלתי, אפשר להטיל עליו מס במדינה ההיא.

2. הוראות סעיפים 14, 15, 17- יחולו על שכר או קיצבה המשתלמים בעד שירותים שנעשו בקשר למסחר או עסק המתנהלים על ידי אחת המדינות המתקשרות, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

סעיף 19: סטודנטים

תושב מדינה מתקשרת הנמצא באורח ארעי במדינה המתקשרת האחרת אך ורק -

(א) כסטודנט באוניברסיטה, מכללה או בית-ספר, או

(ב) כחניך במסחר או בטכניקה, או

(ג) כמקבל מענק, קיצבה או פרס מארגון דתי, ארגון צדקה או ארגון מדעי או חינוכי, בעיקר לשם לימוד או מחקר,

לא יוטל עליו מס במדינה האחרת בשל העברות כספיות שנתקבלו לצרכי מחייתו, חינוכו או הכשרתו, או בשל מילגה. דין זה יחול גם על שכר בעד שירותים שעשה במדינה האחרת, בתנאי ששירותים אלו קשורים בלימודיו או בהכשרתו או דרושים לצורך מחייתו, ואולם הוראה זו לא תחול במקרים שהלימודים או ההכשרה הם בעלי חשיבות משנית בהשוואה לשירותים שבגינם משתלם השכר.

סעיף 20: פרופסורים, מורים ואנשי מחקר

תושב מדינה מתקשרת אשר לפי הזמנת אוניברסיטה, מכללה או מוסד אחר להשכלה גבוהה או למחקר מדעי במדינה המתקשרת האחרת, מבקר במדינה האחרת היא אך ורק לשם הוראה או מחקר מדעי במוסד כזה לתקופה שאינה עולה על שנתיים, לא יוטל במדינה האחרת מס על שכרו בעד אותה הוראה או אותו מחקר.

סעיף 21: הכנסות שלא צוינו במפורש

פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת אשר לא צוינו במפורש בסעיפים הקודמים של אמנה זו, אפשר להטיל עליהם מס באותה מדינה בלבד.

פרק רביעי: מסים על הון

סעיף 22: הון

1. הון המתבטא במקרקעין כמוגדר בסעיף קטן (2) לסעיף 6, אפשר להטיל עליו מס במדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין.
2. הון המתבטא במטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד-קבע השייך למפעל, אפשר להטיל עליו מס במדינה המתקשרת שבה נמצא מוסד הקבע.
3. הון המתבטא באניות, כלי טיס וכלי שיט המופעלים בדיג, בציד כלבי-ים ובציד לווייתנים, כאמור בסעיף 8, וכן במטלטלין השייכים להפעלת אניות, כלי טיס וכלי שיט כאמור, ניתן להטיל עליו מס רק במדינה המתקשרת שבה אפשר להטיל מס על הרווחים הנובעים מפעילויות כאמור.
4. על כל שאר חלקי ההון של תושב מדינה מתקשרת אפשר להטיל מס באותה מדינה בלבד.

פרק חמישי: דרכים למניעת מסי כפל

סעיף 23: שיטת הפטור

1. מקום שתושב נורבגיה מקבל הכנסה, או הינו בעל הון, אשר לפי הוראות אמנה זו אפשר להטיל עליהם מס בישראל, תפטור נורבגיה הכנסה או הון כאמור ממס, בכפוף להוראות סעיף קטן (2), ואולם בחישוב המס על יתר הכנסתו או הונו של אותו אדם תהיה היא רשאית להחיל את שיעור המס שהיה חל אילו ההכנסה או ההון הפטורים לא היו פטורים.
  2. מקום שתושב נורבגיה מקבל הכנסה אשר בהתאם להוראות סעיפים 10, 11 ו-12 אפשר להטיל עליה מס בישראל, תרשה נורבגיה כניכוי מהמס על הכנסת אותו אדם סכום השווה למס ששולם בישראל. אולם סכום ניכוי זה לא יעלה על חלק המס, אשר לפי החישובים לפני מתן הניכוי יש לייחסו להכנסה שמקורה בישראל.
- מקום שלגבי מס ההכנסה של ישראל המיוחס לדיבידנדים וריבית ניתן פטור מלא או חלקי לתקופת זמן מוגבלת, יחולו בכל זאת הוראות סעיף קטן זה כאילו לא ניתן פטור כאמור.

סעיף 24: שיטת הזיכוי

- מקום שתושב ישראל מקבל הכנסה אשר בהתאם להוראות אמנה זו אפשר להטיל עליה מס בנורבגיה, תרשה ישראל, בכפוף להוראות דיניה, ניכוי מהמס על הכנסת אותו אדם בסכום השווה למס ההכנסה ששולם בנורבגיה. אולם סכום ניכוי זה לא יעלה על חלק המס, אשר לפי החישובים לפני מתן הניכוי יש לייחסו להכנסה שעליה אפשר להטיל מס בנורבגיה.
- מקום שהכנסה כזו היא דיבידנד רגיל המשתלם על ידי חברה תושבת נורבגיה, הניכוי יביא בחשבון (נוסף לכל מס נורבגי שיש לייחסו לדיבידנד) את המס הנורבגי על רווחי החברה,

שהחברה חייבת בתשלומי, אולם לא יעלה סכום הניכוי על 25% מאותו דיבידנד. מקום שהיא דיבידנד על מניות בכורה משתתפות, המייצג הן דיבידנד בשיעור קבוע בזכות המניה, והן השתתפות נוספת ברווחים, יש להביא בחשבון את המס הנורבגי אשר החברה חייבת לשלמו, במידה שהדיבידנד עולה על השיעור הקבוע האמור.

פרק ששי: הוראות מיוחדות

סעיף 25: אי הפליה

1. אזרחיה של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים, או לכל דרישה הקשורה במסים השונים או המכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שכפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם, אזרחי המדינה האחרת באותן נסיבות.

2. "אזרחים" -

(א) כל היחידים אשר להם אזרחות של מדינה מתקשרת;

(ב) כל הגופים המשפטיים, השותפויות והאיגודים שמעמדם בתור שכאלה בא להם מכוח החוק שבתוקף במדינה מתקשרת.

3. המס על מוסד-קבע שיש למפעל של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא ייגבה במדינה האחרת בצורה פחות נוחה מהמס הנגבה ממפעלים של אותה המדינה העוסקים באותן פעילויות.

הוראה זו לא תתפרש כאילו היא מחייבת מדינה מתקשרת להעניק לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הנחות אישיות, הקלות וניכויים לענין מס מכוח מעמד אזרחי או חובות משפחה כפי שהיא מעניקה לתושביה שלה.

4. מפעלי מדינה מתקשרת שהבעלות או השליטה על הונם נתונה, כולה או בחלקה, במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או המכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם שמפעלים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

5. הוראות סעיף זה לא יתפרשו כאילו הן מחייבות את נורבגיה להעניק לאזרחי ישראל את ההקלה המיוחדת ממס המוענקת לאזרחים נורבגיים ולבני אדם שנולדו להורים בעלי אזרחות נורבגית מכוח סעיף 22 לחוק המס הנורבגי למחוזות כפריים וסעיף 17 לחוק המס הנורבגי למחוזות עירוניים.

6. בסעיף זה, "מסים" - מסים מכל סוג והגדר.

סעיף 26: נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שתושב מדינה מתקשרת סובר שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות או שתיהן גרמו או יגרמו לו חיוב במס שלא בהתאם לאמנה זו, רשאי הוא, על אף התרופות

הנתונות לו לפי החוקים הלאומיים של המדינות, להביא את ענינו לפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת אשר בה מקום מושבו.

2. הרשות המוסמכת, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה לבדה להגיע לפתרון הולם, תשתדל ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע הטלת מס שלא בהתאם לאמנה.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירושה או תחולתה של האמנה. רשאיות הן גם להיוועץ יחד לשם מניעת מסי כפל במקרים אשר לגביהם אין הוראה באמנה.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות לבוא בדברים במישרין זו עם זו כדי להגיע לידי הסכם כאמור בסעיפים הקטנים הקודמים. מקום שנראה הדבר רצוי, במטרה להגיע לידי הסכם, לנהל משא ומתן בעל פה, יתקיים משא ומתן כזה באמצעות ועדה מורכבת מנציגי הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.

סעיף 27: חילופי ידיעות

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן ידיעות ככל שיהיה דרוש לביצוע אמנה זו ולביצוע החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדנים במסים שאמנה זו דנה בהם, במידה שהטלת המס היא בהתאם לאמנה זו. כל הידיעות שהוחלפו כך יראו אותן כסודיות ולא יגלו אותן לשום אדם או רשות, אלא לאלה העוסקים בשומה, לרבות הכרעות משפטיות, או בגביה של המסים שהם נושא האמנה.

2. אין לפרש הוראות סעיף קטן (1) בשום מקרה כמטילות חובה על אחת המדינות המתקשרות;

(א) לנקוט באמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של האחרת;

(ב) לספק פרטים אשר אין לקבלם לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או באחרת;

(ג) לספק ידיעות העשויות לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך או ידיעה מסחריים, אשר גילויים נוגד את תקנת הציבור.

סעיף 28: עזרה בגביית מסים

בדבר השאלה אם על המדינות המתקשרות לקבל על עצמן לעזור זו לזו ולתמוך זו בזו בגביית מסים הנידונים באמנה זו, ואם כן - באיזו מידה, יוכלו המדינות המתקשרות לבוא לידי הסכם באמצעות חילופי איגרות בעתיד, אשר ייעשו, כשהדבר יהיה מעשי, בדרך הדיפלומטית.

סעיף 29: הרחבה טריטוריאלית

אפשר להרחיב אמנה זו, בשלמותה או בשינויים נחוצים, על כל חלק משטח הארץ של נורבגיה שהוצא במפורש מתחולת האמנה, והוא מטיל מסים הדומים בעיקרם לאלה שעליהם חלה האמנה. הרחבה כאמור תהיה בת-פועל מיום שיפורש ויוסכם בין המדינות המתקשרות באיגרות שיוחלפו בדרך הדיפלומטית, ובכפוף לשינויים ולתנאים, לרבות תנאים בדבר סיום, כפי שיפורש ויוסכם כאמור.

סעיף 30: עובדים דיפלומטיים וקונסולריים

שום דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של עובדים דיפלומטיים או קונסולריים לפי הכללים המקובלים במשפט הבין-לאומי, או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

במידה שלרגל זכויות פיסקליות המוענקות לעובדים דיפלומטיים או קונסולריים, לפי הכללים המקובלים במשפט הבין-לאומי או לפי הוראות שבהסכמים בין-לאומיים מיוחדים, הכנסה או הון אינם חבים מס במדינה המקבלת, שמורה הזכות למדינה השולחת להטיל מס בלי להתחשב בהוראות אמנה זו.

פרק שביעי: הוראות סופיות

סעיף 31: מועד כניסת האמנה לתוקף

1. אמנה זו תאושר, וכתבי האישור יוחלפו בירושלים בהקדם האפשרי.
2. אמנה זו תיכנס לתוקף עם חילופי כתבי האישור והוראותיה יהיו בנות-פועל -
  - (א) לגבי ישראל - לענין מסים ישראליים לשנות המס המתחילות ביום 1 באפריל, 1965, או לאחר מכן, או לכל שנת מס מיוחדת המסתיימת לאחר התאריך האמור;
  - (ב) לגבי נורבגיה -
    - (1) לענין מס על הכנסה, ביחס להכנסה שנתקבלה בשנה האזרחית 1965 או בתקופת ניהול חשבונות שנסתיימה במשך שנה אזרחית זו;
    - (2) לענין מס על הון, ביחס להון כפי שהיה ביום 1 בינואר 1966, או כפי שהיה ביום האחרון של תקופת ניהול חשבונות שנסתיימה תוך השנה האזרחית, 1965.
3. ההסכם בין ישראל ונורבגיה, מימי 1 בפברואר 241- במאי 1955², בדבר פטור גומלין ממס הכנסה ומכל שאר המסים המוטלים על הכנסה המתקבלת מביצוע פעולות ספנות והפעלת שירותי כלי טיס, לא יהיה בן-פועל לכל תקופה שבה אמנה זו בת-פועל.

סעיף 32: סיום

אמנה זו תעמוד בתוקף כל עוד לא הודיעה אחת המדינות המתקשרות על סיום תוקפה. כל אחת מהמדינות המתקשרות רשאית להביא לידי סיום תוקף האמנה במתן הודעה, בדרך הדיפלומטית, על סיום כאמור, לפחות ששה חודשים לפני תום כל שנה אזרחית לאחר 1970. במקרה כזה תחדל האמנה להיות בת-פועל -

(א) לגבי ישראל -

לענין מס ישראלי לכל שנת מס המתחילה ביום 1 באפריל בשנה האזרחית שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה, או לאחר היום האמור;

(ב) לגבי נורבגיה -

(1) לענין מסים על הכנסה, ביחס להכנסה של שנות שומה, או של תקופות ניהול חשבונות, המתחילות ביום 1 בינואר בשנה האזרחית שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה, או לאחר היום האמור;

(2) לענין מסים על הון, ביחס למס אשר נדרשים לשלמו ביום 1 בינואר בשנה האזרחית שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה, או לאחר היום האמור.